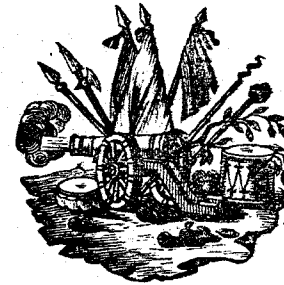

Σ Α Λ Π Ι Σ Μ Α

Π Ο Λ Ε Μ Ι Σ Τ Η Ρ Ι Ο Ν .

... Μείζον' ὄσιν ἀντὶ τῆς αὐτοῦ ΠΑΤΡΑΣ
φίλον νομίζει, τῆτον ἔδαμξ λέγω.

ΣΟΦΟΚΛ. Ἀλιγ. σ. 182.

Ε Ν Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ε Ι Α ,

Ἐκ τῆς ἐλληνικῆς τυπογραφίας Ἀτρομήτη τῆ
Μαραθωνίς.

Χ Ι Θ Ι Η Η Η Ι .

Σ Α Λ Π Ι Σ Μ Α

Π Ο Λ Ε Μ Ι Σ Τ Η Ρ Ι Ο Ν .

Ω μοι ἐγὼ πανάποτος, ἐπεὶ μ' ἔλε δούλιον ἡμάρ.

Ἀδελφοί, φίλοι καὶ Συμπατριῶται, Ἀπόγονοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ γενναῖοι τῆς ἐλευθερίας τῆ ἑλληνικῆ γένεος ὑπέρμαχοι, οἱ κατὰ τὴν Αἴγυπτον εὐρισκόμενοι Γραικοὶ, καὶ ὅσοι ἄλλοι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ καὶ ἀλλαχῆ διατρίβετε, προσμένοντες τὸν ἀρμόδιον καιρὸν τῆς κοινῆς τῆ γένεος ἐλευθερίας, Ἀξιομαλικοὶ τε καὶ στρατιῶται πάσης τάξεως καὶ παντὸς βαθμῆ, χαίρειτε, ἐπειδὴ ἡ χαρὰ σας εἶναι κοινὴ χαρὰ ὄλων τῶν Γραικῶν· ὑγιαίνειτε, ἐπειδὴ ἡ ὑγεία σας εἶναι κοινὴ σωτηρία τῆς Ἑλλάδος.

Ὅσα, φίλοι καὶ ἀδελφοί, ἀναγνώσειτε εἰς τὴν παρῆσαν ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν, μὴ τὰ νομίσειτε συμβεβῆκε ἰδικὰς μὲν, ἀλλ' ἐλεεινολογίας καὶ παρὰ πονα τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας τὴν εἰκόνα βλέπετε· διότι ἄλλα δὲν γράφω πλὴν ὅσα ἤθελε σὰς εἰπεῖ ἡ κοινὴ μήτηρ ἡμῶν καὶ πατρίς, ἡ δυστυχὴς Ἑλλὰς, ἀν' ἐλάμβανε φωνὴν καὶ γλώσσαν. Φαντάσθητε λοιπὸν, ὅτι ἔχετε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἡμετέραν μητέρα τὴν παλαιὰν ἐκείνην καὶ περιέφημον εἰς ὅλα τὰ ἔθνη καὶ εἰς ὅλας τὰς αἰῶνας Ἑλλάδα, ἡ ὁποία μὲ μαῦρα

(4)

καὶ ἐξεσχισμένα Φορέματα, εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆ
σώματος πωληγωμένη ἀπὸ τῆς βαρβάρης τυράν-
νης, μετὰ λυγρῆς κεφαλῆς τῆς πολυκάμης, ἀνυ-
πόδητος καὶ σχεδὸν γυμνῆ, ὀδυρομένη καὶ κλαίονσα
τὴν ἀθλίαν κατὰσπασιν εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ἔρρι-
ψεν ἡ θνητότης τῶν Τέρκων, τρέχει πρὸς ἡμᾶς
τὰ τέκνα της, μᾶς δείχνει τὰ κατεσχισμένα της
Φορέματα, μίαν πρὸς μίαν μᾶς ἀνακαλύπτει
τὰ, πωληγῆς της, μᾶς βιάφει μετὰ τὰ αἵματά της,
μᾶς βρέχει μετὰ τὰ δάκρυά της, ἐναγκαλίζεται καὶ
ἀσπάζεται ἕκαστον ἀπὸ ἡμᾶς κατ' ἰδίαν, καὶ
ζητεῖ ἀπὸ ὅλους κοινῶς ἐκδίκησιν μετὰ τὰ τὰ
λόγια :

« Τέκνα με ἀγαπητὰ, ὅσοι ὀνομάζεσθε Γρα-
» κοὶ, εἰς κἀνένα αἰῶνα, εἰς κἀνένα τῆ κόσμου
» τόπον, ἀπὸ ἐμὲ τὴν μητέρα σας μήτε πλέον
» εὐτυχῆς, μήτε πλέον λαμπρὰ ἄλλη κἀμμία δὲν
» ἐφάνη. Τὰ πατρῶτά με τέκνα, οἱ παρόγονοί σας,
» ἦσαν οἱ πλεόν φωτισμένοι, οἱ πλεόν ἀνδρεῖοι
» ἀνθρώποι τῆς Οἰκουμένης. Τῆς ἐλευθερίας τὸ
» γλυκύτατον ὄνομα ἀπ' ἐκείνης εὐρέθη, εἰς ἐκεί-
» νης πατρῶτες ἠκμάθη, ἀπὸ ἐκείνων τὰ στόματα
» πρῶτον ἐξεφώνηθη. Αὐτοὶ πατρῶτοι εὐρηκαν
» καὶ αὐξήσαν τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας,
» ὡς μέχρι τῆ νῦν μαρτυροῦσι καὶ τὰ βιβλία, ὅσα
» ἐγράφησαν ἀπὸ αὐτῆς, καὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν

(5)

» τὰ δημιουργήματα, ἔργα θαυμαστὰ τῆς Ἀρ-
» χιτεκτονικῆς καὶ Ἀνδριαντοποιητικῆς τέχνης.
» Εἰς ἐμὲ τὴν Ἑλλάδα πατρῶτην ἐγεννήθησαν
» ποιητῆ, ῥήτορες, Φιλόσοφοι, τεχνίται, στρα-
» τηγοὶ, παντὸς εἴδους καὶ πάσης τάξεως ἀνθρώ-
» ποι, τόσοι μεγάλοι, τόσοι παράδοξοι, ὥστε
» ὅσα λέγονται περὶ αὐτῶν, ἠθέλων ἀναμφιβόλως
» νομιδῆ μῦθοι, ἀν δὲν εἶχομεν τὴν ἀπόδειξιν
» ἀπὸ τὰ λείψανα τῆς μεγαλοργίας τῶν. Αὐτοὶ,
» ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν, καὶ νόμους εὐρηκαν, καὶ
» πολιτείας συνέστησαν, καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν
» μετὰ μεγαλοψυχίαν ἀπίστευτον ὑπεράσπισαν
» ἐναντίον εἰς κραταιὰς καὶ μεγάλας βασιλεῖς,
» εἰς ἔθνη καὶ ἀπὸ αὐτῆς τῆς θαλάσσης τὴν ἄμμον
» πολυαριθμότερα. Αὐτοὶ μετὰ στρατιῶτας πολλὰ
» ὀλίγους, ἀλλὰ γέμοντας ἀπὸ τὸν ἅγιον τῆς
» ἐλευθερίας ἐνθουσιασμὸν, ἀντεστάθησαν εἰς τὰ
» ἀναρίθμητα τῆς Περσίας στρατεύματα, ἢ ὁποῖα
» τότε ἦτον ἢ πωλαγυτέρα, ἢ κραταγυτέρα καὶ
» φοβερωτέρα βασιλεία τῆς ὀικουμένης· καὶ εἰς
» ὀλίγους καιρὸν διάστημα, διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης
» καὶ τῆς βαρβάρης κατέλερόπωσαν, καὶ τὸν ὑπε-
» ρήφανον Ἀυτοκράτορα τῶν βαρβάρων εἰς μικρὸν
» πωλαγυριὸν ἐπέφυγον μετὰ μεγάλην τε κατασχύνην
» ἠνάγκασαν, διὰ τὸ μὴ ζωγηθῆ ἀπὸ τῆς
» παρογόνους σας, τῆς ὁποίας παρῶτερον τόσοι

» ἐτιδανὸς ἐνόμιζεν, ὥστε μὲ μόνην τε τὴν πα-
 » ρυσίαν ἠλπίζε νὰ τὲς ροφήσῃ χωρὶς πόλεμον,
 » καθὼς ὁ λέων καταπίνει τὸ αὐθενὲς καὶ ἀνίσχυ-
 » ρον ἀρνίον.

» Ἀλλὰ, τέλος πάντων, οἱ πρόγονοί σας,
 » ὧ τέκνα μὲ ἀγαπήτᾳ, ὄντες ἄνθρωποι ἔπται-
 » σαν καὶ αὐτοὶ ὡς ἄνθρωποι. Μὴ συλλογισθέν-
 » τες ὅτι τὰ παράδοξα καὶ σχεδὸν ἀπίστευτα
 » ἀνδραγαθήματα, ὅσα κατῴρθωσαν, ἦσαν ἀπο-
 » τέλεσμα τῆς κοινῆς πάντων τῶν Ἑλλήνων
 » ὁμονοίας, ἄρχισαν νὰ ζηλοτυπῶν καὶ νὰ φθο-
 » νῶσιν ἀλλήλους, νὰ καθάρειχον εἰς τὸν ἄλλον,
 » νὰ σπαίρωσι κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν τῆς
 » διχονοίας τὰ ζιζάνια. Καὶ τί συνέβη ἐκ τῆς;
 » Ὡς τέκνα μὲ, τέκνα μὲ, ἀφήσατέ με πρὸς
 » ὀλίγον νὰ σφογγίσω τὰ δάκρυά μὲ, διὰ νὰ
 » σᾶς διηγηθῶ τὰ φαρμακερὰ τῆς διχονοίας
 » ἀποτελέσματᾳ.

» Ἡ διχονοία ὀλίγον κατ'ὀλίγον ἔκαμε μικρο-
 » ψύχες τὲς μεγαλοψύχες Ἑλληνας, κατέσπασε
 » τὲς σοφῆς, ἀφρονῆς, ἐδίωξεν ἀπὸ τὰς καρδίας
 » των τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος, καὶ ἔθηκεν εἰς
 » αὐτῆς τὸν τόπον τὴν δίψαν τῶν ἠδονῶν καὶ τῆ
 » πλέτῃς, ἐφυγάδευσε τὸν ἐνθεσιασμόν τῆς ἐλευ-
 » θερίας, καὶ ἔφερεν ἀντ' αὐτῆ τὴν μικροπρέ-
 » πειαν, τὴν κολακείαν, τὸ ψεῦδος, τὴν ἀπάτην,

» καὶ τῆς ἀπάτης ὅλα τὰ βδελυρὰ παρακολο-
 » θήματα. Καὶ μὲ τοιαῦτα ἀγεννῆ καὶ δυσυ-
 » χέστα φρονήματα, πῶς ἦτον πλέον δυνατὸν νὰ
 » μένωσιν οἱ πρόγονοί σας ἐλεύθεροι; Ἡ ἐλευ-
 » θερία, τέκνα μὲ, δὲν ἀγαπᾷ νὰ κατοικῆ εἰς
 » τόπους, ὅπου δὲν βασιλεύει ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ χρυσοῦ-
 » θεια. Ὁ δὲν εἰς θαυμαστοὶ ἐκείνοι καὶ περίφημοι
 » Ἑλληνες ὑπελάχθησαν πρῶτον εἰς τὲς δια-
 » δόχας τῆ Ἀλεξάνδρου. Καὶ τῆτο δὲν ἦτον ἔτι
 » τόσον δεινόν, ἐπειδὴ οἱ διάδοχοι τῆ Ἀλεξάν-
 » δρου ἦσαν καὶ καὶ αὐτοὶ Ἑλληνες. Ἐπέσαν
 » μετὰ ταῦτα ὑποκάτω εἰς τὸν ζυγὸν τῶν Ρῶ-
 » μαίων, ζυγὸν αἰσχροτέρον ἀπὸ τὸν πρῶτον,
 » ἀλλ' ὄχι ἀκόμη τόσον ἐλεεινόν· διότι οἱ τότε
 » Ρωμαῖοι ἦσαν ἔθνος γενναῖον, καὶ ἀντὶ τῆ νὰ
 » βαρύνωσι τὸν ζυγὸν εἰς τῶν Ἑλλήνων τὲς
 » αὐχένας, τὲς ἐτίμησαν ὡς σοφώτερες των, ἀντὶ
 » δέλων τὲς κατέστησαν διδασκάλας των, καὶ
 » λαβόντες ἐπιστήμας καὶ τέχνας παρ' αὐτῶν
 » ἠξιώθησαν νὰ ὀνομαθῶσι καὶ αὐτοὶ τὸ δεύτερον
 » σοφὸν ἔθνος τῆς οἰκωμένης μετὰ τῆς Ἑλλήνας.

» Ἀλλ' ἐπλῆισαν τέλος πάντων καὶ οἱ Ρῶ-
 » μαῖοι, πλῆισμα τόσον βαρύτερον τῆ ἑλληνικῆ
 » πλαιίσματος, ὅσον ἔπρεπε νὰ ἦναι προσηκτι-
 » κώτεροι, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τῆς ἑλληνικῆς
 » δυστυχίας τὸ παράδειγμα. Ἐδιχονόησαν καὶ

» αὐτοὶ, μὴ συλλογιζέμενοι ὅσα κακὰ εἶχε προ-
 » ξενήσει εἰς τὰς Ἑλληνας ἢ διχόνοια· καὶ χά-
 » σαντες τὴν αὐτονομίαν, ἔγνωσαν σύνδελοι τῶν
 » Ἑλλήνων, καὶ ἐκυβερνῶντο ἐν ἅμα ἀπὸ τὴν
 » αὐτοδέσποτον θέλησιν τῶν Καισάρων τῆς Ρώ-
 » μης. Ὁ ζυγὸς ἔτος ἦτον βέβαια ἀσχυρότερος
 » εἰς τὰς Ἑλληνας, ἀλλ' εἶχε μ' ὅλον τῆτο
 » κἂν ποίαν παρηγορίαν· διότι καὶ τὰ φῶτα τῆς
 » Ἑλλάδος δὲν εἶχον ἀκόμη παντάπασιν ἀποσ-
 » βεσθῆ, καὶ ἐσώζετο καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη
 » τὰς δεσπότας κἂν ποία αἰδώς, ἥτις τὰς
 » ἠνάγκαζε νὰ μετριάξωσι τὸν ζυγόν. Ἄλλοι
 » δεσπότηαι τῆς Ρώμης ἐπολλαπλασιαζόντο
 » καθ' ἡμέραν, ὅχι πλεόν ἐκλεγόμενοι ἀπὸ τὴν
 » θέλησιν τῶν πολιτῶν, ἢ διαδεχόμενοι τὴν ἡγε-
 » μονίαν παῖς παρὰ πατρός, ἀλλ' ἀναγορευό-
 » μενοι ἀπὸ τὴν θορυβώδη τῶν στρατευμάτων
 » ἐπανάστασιν. Αὐτοὶ μετακομίσαντες ἔπειτα
 » τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον εἰς τὸ Βυζάντιον,
 » ἔδωκαν καὶ εἰς ἐσᾶς, ὡς τέκνα με, τὰς Γραικὰς,
 » τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων τὰς ἀπογόνους, τὸ
 » ὄνομα τῶν Ρωμαίων, ὄνομα τὸ ὁποῖον μῆτε εἰς
 » αὐτὰς πλέον δὲν ἤρμοζεν, ἐπεὶ δὴ τὰ στρατεύ-
 » ματα, ἀντὶ γνησίων Ρωμαίων ἀνεβίβαζον πολ-
 » λάκις εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον Θράκας,
 » Βεργάρους, Γαλλυριὰς, Τριβαλλὰς, Ἀρμε-

» νίας, καὶ ἄλλας τοιάυτας τρισβαρβάρους δεσπό-
 » τας· τῶν ὁποῖων ὁ ζυγὸς ἔγινε τόσοσ βαρύ-
 » τερος, ὅσον καὶ τὰ φῶτα τῆς Ἑλλάδος ἠφανί-
 » ζοντο ἐν μετὰ τὸ ἄλλο, καὶ οἱ ταλαίπωροι
 » Ἑλληνες ἔχασαν ἕως καὶ τὸ προγονικὸν αὐ-
 » τῶν ὄνομα, ἀντὶ Γραικῶν ὀνομασθέντες Ρώ-
 » μαῖοι· καὶ μ' ὅλον τῆτο ὁ ζυγὸς ἔτος ὁ τόσοσ
 » βαρὺς ἦτον ἀκόμη ὑποφερτὸς, διότι οἱ βασά-
 » ζοντες αὐτὸν ἄθλιοι Γραικοὶ εἶχον κἂν τὴν
 » ἀδειαν νὰ θρηνώσι τὰς συμφοράς των, ἦτον
 » εἰς αὐτὰς συγχωρημένον νὰ πλησιάζωσι κἂν
 » τὰς τυράννας των, καὶ νὰ ζηλώσιν ἐκδίκησιν
 » παρ' αὐτῶν δι' ὅσα ἔπασχον ἀπὸ τῶν τυράννων
 » τὰς ὑπηρετάς. Ἦσαν βέβαια σκληροὶ τῆ καρ-
 » κείνης οἱ τύραννοι, ἀλλ' ὄντες ὁμόθρησκοι καὶ
 » ὁμόγλωσσοι τῶν Γραικῶν, ὑπεκρίνοντο κἂν ποίαν
 » συνείδησιν, κἂν τινὰ θεῶ φόβον. Καὶ ἂν ἡ καρ-
 » κὴ δία των ἔγεμεν ἀπὸ φαρμάκιον, εἰς τὰ χεῖλη
 » ἠναγκάζοντο νὰ κρατῶσι τὸ μέλι. Διὰ ταύτας
 » λοιπὸν τὰς αἰτίας, τέκνα με ἠγαπήμένα, ὀνο-
 » μάζω καὶ τὸν ζυγὸν τῶν Ρωμαίων Αὐτοκρα-
 » τῶν ὑποφερτὸν, παραβαλλόμενον μὲ τὴν
 » σημερινὴν παναθλίαν κατάστασιν τῶν Γραικῶν,
 » τὴν ὁποῖαν νὰ περιγράψω μῆτε φωνῆ πλέον
 » μ' ἐμεινε μῆτε δύναμις.

» Οὐαὶ, εὐαὶ! τέκνα με ἀγαπητὰ, δυστυχεῖς

» απόγονοι τῶν Ἑλλήνων. Ἐρμηνείῃ, τέλος
 » πάντων, καὶ ὁ Ρωμαϊκὸς ζυγὸς, καὶ οἱ Ρώ-
 » μαῖοι Ἀυτοκράτορες ἐρμηνείσθησαν ἀπὸ τῆ
 » Βυζαντίας τὸν θρόνον. Ἀλλὰ τὲς ἐκρῆμνισαν
 » τίνες; Τύρανοι ἀσυγκρίτως καὶ βαρβαρότεροι
 » καὶ σκληρότεροι ἀπὸ ἐκείνης: καὶ οἱ ταλαίπω-
 » ροὶ Γραικοὶ, ἀπὸ τῆ νὰ ἀναψύξωσιν, ἐκλιναν
 » ἐλεεινῶς τὸν ἀυχένα ὑποκάτω εἰς ζυγὸν τόσον
 » βαρὺν, τόσον ἀπάνθρωπον, ὥστε νὰ ποδή-
 » σεν τὸν ρωμαϊκὸν ζυγόν. Ἐθνος τρισβάρβαρον,
 » ἔθνος μιαρὸν, ἔθνος διαφόρε γλώσσης καὶ δια-
 » φόρε θρησκείας, εἰς ὀλίγα λόγια, ἔθνος τέρ-
 » κικον, ἔπεσε, τέκνα μὲ, ἐπάνω εἰς ἐμὲ τὴν
 » δυστυχεσιλάτην μητέρα σας, τὴν Ἑλλάδα, ὡς
 » ἕνας σφοδρὸς ἀνεμοστρίβιλος, καὶ κατέσβεσε
 » τὰ μικρὰ καὶ ἀσθενῆ φῶτα, ὅσα τῶν Ρωμαίων
 » Ἀυτοκρατόρων ἢ τυραννία δὲν εἶχεν ἀκόμη
 » δυναθῆ νὰ σβέση· ἐσκόρπισε τὰ ὀλίγα ἐκεῖνά
 » μὲ τέκνα, τὲς ἀδελφὰς σας, ὅσοι ὀλίγον σοφώ-
 » τεροι παρὰ τὲς ἄλλας κατέφυγον ἄλλος ἄλ-
 » λαχῶ, φέροντες μεθ' ἐαυτῶν τῆς πορογονικῆς ἀυ-
 » τῶν σοφίας τὰ λείψανα. Ἐπώπασεν ἐπάνω μὲ
 » τὸ ἀπάνθρωπον γένος τῶν Μισσολιμάνων, ὡς
 » ἄγριος λύκος· καὶ ἴδετε, τέκνα μὲ, εἰς ποῖον
 » ἐλεεινὸν τρόπον μὲ κατεσπάρραξε, πῶς κατέ-
 » σχισε τὰ λαμπρὰ μὲ φορέματα, πῶς αἰμά-

» τωσε καὶ κατεπλήγωσε τὰς τρυφεράς μὲ σάρκας.
 » Ἴδετε πῶς ἐξήρανε τὲς μαστῆς μὲ, ὥστε μῆτε
 » σιλαγαμὸς γάλακτος δὲν ἔμεινε πλέον εἰς
 » αὐτὰς διὰ νὰ σᾶς θρέψω. Ἴδετε πῶς ἀπὸ
 » τὲς παντοπιὰς σιναγμὰς καὶ τὰ καθημερινὰ
 » δάκρυα ἐβραγχίασε καὶ αὐτὸς μὲ ὁ λάρυγξ,
 » ὥστε δὲν ἔμεινε πλέον εἰς ἐμὲ μῆτε φωνὴ διὰ νὰ
 » σᾶς παρηγορήσω.

» Ἐρωτῶ σας λοιπὸν τὴν σήμερον, τέκνα μὲ
 » ἀγαπητὰ, ἢ δυστυχεσιλάτη σας μήτηρ, ὑπο-
 » φέρετε νὰ ἀφήσειε τόσα κακὰ ἀνεκδίπνητα;
 » Ἐποφάρετε νὰ ἀπέλθῃ τὲς σιναγμὰς, νὰ
 » θεωρεῖτε τὰ δάκρυά μὲ, νὰ μὲ βλέπετε
 » σπαραττομένην, καὶ δὲν φοβεῖσθε μήπως ἢ
 » τυραννία μὲ ἀφαιρέσῃ τέλος πάντων καὶ τὴν
 » ζωὴν; Μέχρι τῆς σήμερον, τέκνα μὲ, δὲν σᾶς
 » ἐνώχλησα μὲ τὰ παραπονέματά μὲ, διότι ἢ
 » τυραννία δὲν σᾶς ἀφῆκε κανένα τρόπον τῆ νὰ
 » ἐκδικήσειε τὴν μητέρα σας. Ἀλλὰ τώρα, ὁ
 » καιρὸς τῆς ἐκδικήσεως ἔφθασε, καὶ ἀπὸ τῆτον
 » καιρὸν ἄλλον ἀρμοδιώτερον ποῖε δὲν θέλει
 » ἐπιτύχει. Ἐν ἔθνος μέγα, λαμπρὸν, γενναῖον
 » καὶ φωτισμένον, οἱ ἐνδοξότατοι καὶ εἰς ὅλην τὴν
 » οἰκωμένην περιβόητοι Γάλλοι, εὐτυχεῖς ζηλω-
 » ται τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς σοφίας τῶν προγόνων
 » σας, μὲ στρατεύματα συνδεμένα, καθὼς ἐκεῖνα

» τῆ Μαραθῶνος, τῶν Θερμοπυλῶν, τῆς Σα-
 » λαμίνας, ἀπὸ Ἡρώας, ἀφ' ἧς εἰδείξαν εἰς ὅλην
 » τὴν Εὐρώπην τί δύναται νὰ κάμῃ τῆς. ἐλευ-
 » θερίας ὁ ἔρωσ ὀδηγέμενος ἀπὸ τὴν σοφίαν,
 » ἦλθον καὶ εἰς τῆ τυράννε τῆς Ἑλλάδος τὴν
 » ἐπικράτειαν, καὶ τῆ ἀπέσπασαν ἀπὸ τὰς αἰ-
 » μοβόρους χεῖρας τὴν Αἴγυπτον. Ἐ΄πεσαν ἐπάνω
 » εἰς ταύτην τὴν μακαρίαν γῆν, τὴν ὁποίαν ἐφώ-
 » τισαν εἰς τῶν Πτολεμαίων τὸν καιρὸν οἱ πρό-
 » γονοί σας, καὶ ἐσκότισαν πάλιν οἱ τρισβάρβαροι
 » Μισσαλμάνοι, ἔπεσαν λέγω ἐπάνω εἰς τὴν γῆν
 » τῆς Αἰγύπτου, ὄχι ὡς Τῦρκοι, ὄχι ὡς κεραυνοὶ
 » ἐξολοθρεύων, ἀλλ' ὡς δρόσος ἀπ' ἔρανε, φέ-
 » ροντες εἰς τῆς Αἰγυπτίως τὰ φῶτα καὶ τὴν ἐλευ-
 » θερίαν. Ἡ Αἴγυπτος, ὅταν φωλισθῆ, θέλει
 » βέβαια ἐκδικῆσαι καὶ τὰ ἰδικὰ μὲ αἵματα.
 » Μ' ὅλον τῆτο, εἰς τὰς χεῖράς σας εἶναι, τέκνα
 » μὲ, νὰ ἐπιλαχύνετε τὴν ἐκδίκησιν ταύτην· εἰς
 » τὰς χεῖράς σας εἶναι νὰ ἰαλρεύσετε τὸ γρηγορώτε-
 » ρον τὰς πληγὰς μὲ, νὰ μὲ ἐκδύσετε χωρὶς ἀργο-
 » πορίαν ἀπὸ τὰ σχισμένα τῆτα καὶ μεμολυσμένα
 » ῥάκια, καὶ νὰ μὲ σπλίσετε πάλιν μὲ τὴν ἀρχαίαν
 » μὲ δόξαν. Τί λέγετε; κινῆσιν εἰς ἔλεον τὰς
 » ἀκοάς σας οἱ σιναγμοὶ καὶ τὰ δάκρυα τῆς
 » ἐλεεινῆς μητρὸς σας, τῆς ὀφθαλμῆς σας, αἰ-
 » νη πληγαὶ καὶ τὰ αἵματα εἰς τὰ ὁποῖα μὲ ἐβάπτι-

» σεν ἢ τυρκικὴ ἀπανθρωπία; ἢ δὲν ἔμεινε
 » πλέον εἰς τὰς καρδίας σας ἐδὲ παραμικρὸς
 » σπινθὴρ ἀγάπης πρὸς ἐμὲ τὴν ἀθλίαν μητέρα
 » σας; »

Καὶ ταῦτα μὲν λέγει πρὸς ἡμᾶς ὅλες τῆς
 Γραικῆς κλαίεσσα καὶ ὀδυρομένη ἡ κοινὴ τῶν
 Γραικῶν μήτηρ καὶ πατρίς, ἡ δυστυχὴς Ἑλλάς.
 Ἀλλ' ἡμεῖς τί ἔχομεν νὰ ἀποκριθῶμεν πρὸς
 αὐτήν; Θέλομεν ἄρα φράξει τὰς ἀκοάς εἰς τῆς
 σιναγμῆς τῆς, καὶ σφαλίσαι τῆς ὀφθαλμῆς διὰ
 νὰ μὴ βλέπωμεν τὰς αἰματωμένας αὐτῆς πληγὰς;
 Μὴ γένοιτο! φίλοι καὶ συμπατριῶται. Ὅστις
 ἐξ ἡμῶν ἔχει τοιαύτην ἀσπλαγχνον ψυχὴν, ἐκεῖ-
 νος ἀπόγονος τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων γνήσιος
 δὲν εἶναι, μήτε πρέπει εἰς αὐτὸν τὸ νὰ ὀνομά-
 ζεται Γραικός. Ἐκεῖνος εἶναι ἀνανδρον καὶ εὐτελὲς
 ἀνδράποδον, ἄξιος νὰ ραπίζεται καὶ νὰ ξυλοκο-
 πῆται ὡς ἄλογον κτῆνος ἀπὸ τῆς σκληρῆς Μι-
 σσαλμάνης. Διὰ τῆς οἰκτιρμῆς τῆ Θεῆ, Ἑλληνες,
 τοῖσδε ἐπιτήδειον καιρὸν μὴν ἀμελήσωμεν, ἀν-
 δὲν θέλωμεν νὰ μείνωμεν αἰωνίως δῆλοι. Τίς ἐξ
 ἡμῶν δὲν ἐδοκίμασε τὴν ἀπανθρωπων ἀγριότητα
 καὶ ἀσπλαγχνίαν τῆς διεστραμμένης τῶν Ὀσ-
 μανλίδων γενεᾶς; Αὐτοὶ ἔδραμον ἀπὸ τὴν Σκυ-
 θίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς κλέπται καὶ λησῆαι,
 καὶ μᾶς ἐγύμνωσαν ἀπὸ τὴν προγονικὴν ἡμῶν

δόξαν. Αὐτοὶ μᾶς μεταχειρίζονται, ὡς ἄλογα κτήνη, μᾶς καταβαρύνουσι με φόρος ἀνυποφόρος, τὲς κόπες τῶν χειρῶν ἡμῶν καὶ τὲς ιδρώτας τῆ προσώπου κατατρώγουσιν ἀνάσχύοντες. Ἡμεῖς ποιμαίνομεν, καὶ αὐτοὶ σφάζουσι τὰ πρόβατα τῶν ποιμνίων ἡμῶν· ἡμεῖς σπεύρομεν, καὶ αὐτοὶ θερίζουσιν· ἡμεῖς φυτεύομεν, καὶ αὐτοὶ τρυγῶσι, μὴν ἀφίνοντες εἰς ἡμᾶς μῆτε ὅσον ἀρκεῖ εἰς τὸ νὰ θεραπεύσωμεν τὴν πείναν ἡμῶν· ἡμεῖς ποτίζομεν, καὶ αὐτοὶ μᾶς στερεῖσι καὶ ὅσον χρειάζεται διὰ νὰ σβέσωμεν τὴν δίψαν ἡμῶν. Αὐτοὶ μᾶς ἐγγίζουσι καθ' ἡμέραν τὴν τιμὴν, μᾶς ἐνοχλεῖσι καὶ εἰς αὐτὴν ἡμῶν τὴν σεβάσιμον θρησκείαν. Τὲς ἱερεῖς ἡμῶν ναὺς μετέβαλον εἰς τζαμιά, καὶ μὴν ἀρκέμενοι εἰς τὸ νὰ μᾶς στερεῖσι τὰ ἀναγκαῖα μέσα τῆ νὰ συστήσωμεν σχολεῖα εἰς ἀνατροφὴν καὶ φωτισμὸν τῶν ἡμετέρων τέκνων, μᾶς ἀρπάζουσιν ἀπὸ τῆς πατρικῆς κόλπης καὶ αὐτὰ τὰ τέκνα, διὰ νὰ τὰ κατηχῶσιν εἰς τὴν θρησκείαν τῆ Μωάμεθ, ἢ νὰ τὰ μεταχειρίζονται ὦ Γραικοί, καὶ πως νὰ προφέρῃ τὸ στόμα με τοιαύτην τῶν Γραικῶν καταισχύνην; διὰ νὰ τὰ μεταχειρίζονται εἰς τὰς ἀσελγείας καὶ παρανόμους αὐτῶν ἰδονάς. Μᾶς κρίνουσιν ἀδίκως, καὶ μᾶς στερεῖσι τὴν ζωὴν χωρὶς ἔλεον ἢ κρίσιν. Εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν δυστυχῶν Γραικῶν ἐπέσαν σήμερον ἄλαι αἰ φρικταί

εἶναι κατάραι, με τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς ἐφοβήριζε πάλαι τὲς Ἰουδαίους. Παραβάλετε, φίλοι καὶ ἀδελφοί, με τὴν παρῶσαν τῶν Γραικῶν κατάστασιν ὅσα πρὸς ἐκείνας ἔλεγεν ὁ Θεὸς διὰ τῆ Μωϋσέως: « Καὶ λατρεύσεις τοῖς ἐχθροῖς σε, »
 « ἕξ ἑξαποστελεῖ κύριος ἐπὶ σὲ ἐν δίψει καὶ ἐν γυμνότητι, καὶ ἐν ἐκλείψει πάντων. Καὶ ἐπιθήσει κλοιὸν σιδηρῆν ἐπὶ τὸν τράχηλόν σε, »
 « ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε. Ἐπάξει ἐπὶ σὲ Κύριος »
 « ἕθνος μακρόθεν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, ὡσεὶ ὄρμημα ἀετῆ, ἕθνος, ἕ ἐκ ἀκέρση τῆς φωνῆς αὐτῆ, »
 « ἕθνος ἀναιδὲς προσώπου, ὅστις ἔ θαυμάσει »
 « πρόσωπον πρεσβύτε, καὶ νέον ἐκ ἐλεήσει. Καὶ »
 « κατέδεταί τὰ ἔκγονα τῶν κτηνῶν σε, καὶ τὰ »
 « γεννήματα τῆς γῆς σε, ὥστε μὴ καταλιπεῖν »
 « σοι σῖτον, οἶνον, ἔλαιον, τὰ βεκόλια τῶν βοῶν »
 « σε, καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σε, ἕως ἂν »
 « ἀπολέσῃ σε καὶ ἐκτρίψῃ σε ἐν ταῖς πόλεσί »
 « σε (*) ». Ἐξ αἰτίας τῶν Τούρκων ἢ κοινῆ πατρὶς ἡμῶν, ἢ πατρὶς τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν, ἢ πατρὶς τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν ἡρώων, ἔγινε σήμερον κατοικητήριον τῆς ἀμαθίας καὶ βαρβαρότητος, ἀληθῆς σπήλαιον ληστῶν, τῶν καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς λησῆς ἀναιδεστέρων Ὁσμαν-

(*) Δευτερονομ. κεφ. κη, στίχ. 48 — 52.

λίδων. Διὰ τῆς Τέρκης ὀνειδιζόμεθα καὶ καταφρονέμεθα ἀπὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς, οἱ ὁποῖοι χωρὶς τὰ φῶτα τῆς Ἑλλάδος ἠθέλον ἴσως ἀκόμη κοιμᾶσθαι εἰς τὸν σκότον τῆς προγονικῆς αὐτῶν βαρβαρότητος. Τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα, φίλοι καὶ ἀδελφοί, ἐπάθομεν ἀπὸ τὸ ἀπάνθρωπον γένος τῶν Μεσελμάνων.

Ἄλλ' εἶναι ἀσυγκρίτως δεινότερα ὅσα κινδυνεύομεν ἔτι νὰ πάθωμεν ἀπ' αὐτῆς. Οἱ Τέρκοι σήμερον εἶναι πληροφορημένοι ὅτι αἰδανόμεθα πλέον παρὰ ποτὲ τῆ τυραννικῆ αὐτῶν ζυγῆ τὸ βάρος. Ἐξεύρσκει καλῶτατα ὅτι τῆς μισῶμεν καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν θάνατον περιασώτερον. Τῆς ἐδίδασκεν ἡ πείρα, ὅτι οἱ ἐχθροὶ τῶν εἶναι φίλοι, καὶ οἱ φίλοι τῶν ἐχθροὶ ἡμέτεροι. Ἀνοίξατε τῆς ὀφθαλμοὺς, Γραικοί, καὶ κατανοήσατε εἰς ποῖον φοβερώτατον κίνδυνον εὐρίσκειται τὸ παλαίπωρον ἡμῶν γένος. Ὁ καιρὸς ἴσως δὲν εἶναι μακρὰν, ὁπότεν ἓνας αἰμοβόρος Σελτάνος, διὰ νὰ ἐλευθερωθῆ ἀπὸ πάσαν ὑποψίαν, θέλει, ὡς ἄλλος Ἡρώδης, ἀποφασίσει τὴν φονοκτονίαν ὅλων ὁμῆ τῶν Γραικῶν. Τὸ ἀσπλαγχνον γένος τῶν Μεσελμάνων εἶναι μαθημένον νὰ τρέφεται μὲ ἀίματα, νὰ κυλίεται εἰς τὰ αἵματα. Αἵματα, καὶ πάλιν αἵματα χρειάζονται διὰ νὰ σβέσεν τὴν δίψαν τῶν ἀγριοτέρων καὶ παρὰ τῆς λύκης Ἀγαρινῶν.

Διὰ τῆς ὀκλήριμης τῆ Θεῆ, Γραικοί, μὴ ἀφήσωμεν νὰ μᾶς φύγη ἀπὸ τὰς χεῖρας ὁ ἀρμόδιος ἔτος καιρὸς, τὸν ὁποῖον προσφέρει εἰς τῶν Γραικῶν τὸ γένος, ἡ ἄλωσις τῆς Αἰγύπτου. Ὅσοι εὐρίσκεσθε εἰς Ἀγυπτὸν μιμήθητε τὰς ἀνδραγαθίας τῶν Γάλλων, οἱ ὁποῖοι, διὰ τὸ νὰ ἐμιμήθησαν τῆς προγόνους ἡμῶν, ἔφθασαν εἰς τῆς δόξης τὸν ἀνώτατον βαθμόν. Ὅσοι εἶδε τὴν ἡλικίαν νεώτεροι, προθυμήθητε νὰ μάθετε ἀπὸ τῆς σοφῆς Γάλλης τὴν Ταλικὴν, ἤγουν τὴν ἐπισήμην τῆ πολέμου, ἐπισήμην ἡ ὁποία πολλαπλασιάζει τὴν φυσικὴν δύναμιν, αὐξάνει τὸ θάρσος καὶ τὴν ἀνδρείαν, ἐπισήμην, εἰς ὀλίγα λόγια, ἀναγκαιοτάτην εἰς ἐκείνας, ὅσοι θελοσὶ νὰ ζῶσιν ἐλεύθεροι. Εὐταξία, ὁμόνοια, σύμπνοια μετ' ἀλλήλων, ζῆλος ἐλευθερίας θερμότατος, ὑποταγή εἰς τῆς νόμους, ἀγάπη θερμὴ καὶ φιλία ἀδολογὸς πρὸς τῆς Γάλλης, εἰρήνη μετὰ τῶν κατ' οἰκὸν τῆς Αἰγύπτου, τῆς ὁποίας, ἐπειδὴ ἐπέλαχθησαν καὶ αὐτοὶ εἰς τῆς νόμους, ἐκδυθέντες τὴν τερρικὴν ἀγριότητα, ὡς Τέρκης πλέον νὰ σοχάζεσθε δὲν εἶναι δίκαιον : ταῦτα χρειάζονται, φίλοι καὶ ἀδελφοί, διὰ νὰ αὐξήσῃ ἡ δύναμις καὶ τὸ κράτος σας, διὰ νὰ βρέξῃ ἐπάνω εἰς τὰ ὄπλα σας ὅλας τὰς εὐλογίας τῆ ἑρανῆ ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, καὶ νὰ σᾶς καταστήσῃ

ἤρωας ἀνικήτες, καθὼς ἦσαν οἱ παρόγονοί σας ἐν ὅσῳ ἐκυβερνῶντο ἀπὸ νόμους καλούς, ἐν ὅσῳ ἦσαν σολισμένοι μὲ ἤθη χρηστά.

Ὅσοι δὲ εὐρίσκεσθε διατηρησιμῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, μέρος μὲν δράμετε μὲ προθυμίαν καὶ γρηγορότητα εἰς τὴν Αἴγυπτον, διὰ νὰ αὐξήσῃτε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀδελφῶν σας. Ὑποπρήσατε τὰς Γάλλους μὲ προθυμίαν, προσφέρετε εἰς αὐτὰς τὰ πρὸς ζωὴν ἀναγκαῖα. Βοηθήσατε μὲ τὰ καθήκοντα, μὲ τὰς χεῖρας, μὲ τὰς καρδίας, καὶ μὲ τὴν ζωὴν σας αὐτὴν, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, τὰς φίλους τῆ Ἑλληνικῆς γένους, εἰς τὴν παντελῆ τῆς Αἰγύπτου κατάσχεσιν, τῆς ὁποίας ἡ ἐλευθερία εἶναι τῆς Ἑλλάδος ὅλης κοινὴ σωτηρία. Εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἀφ' ἧς ἡμαυρώθη τῶν Ἀθηναίων ἡ δόξα, κατέφυγον αἱ τέχναι καὶ ἐπιστήμαι, καὶ ἀνέζησαν πάλιν τὸ δεύτερον οἱ Γραικοὶ, συστήσαντες ἀκαδημίας, συναθροίσαντες βιβλιοθήκας θαυμασὰς, τὰς ὁποίας ἐπειρᾶ κατέκλυσαν οἱ ἐχθροὶ τῆ Ἑλληνικῆς γένους, οἱ σημερινοὶ τύραννοι τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ πάλιν εἰς ἀναφθῶσι τὰ φῶτα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι νὰ φωτίσῃν καὶ τρίτον τὰς Γραικούς. Τὸ δὲ λοιπὸν μέρος μένετε εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξωπισμένοι, καὶ ἔτοιμοι νὰ δεχθῆτε τὰς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος τὰς Γάλλους, καὶ τὰς φίλους τῶν

Γάλλων καὶ συμμάχους, τὰς στρατιώτας τῆς κραταῖᾳ Αυτοκράτορος τῆς Γαλλίας, κληρονόμους τῆς δόξης καὶ τῆς ἀρετῆς τῶν ἀειμνήτων αὐτῶν προπατόρων. Οἱ Ἡπειρώται ἐνθυμήθητε τὰ παλαιὰ ἐφάνητε ἀνδρείοι, καὶ σήμερον ἀκόμην ἐδείξατε μὲ τὰς κατὰ τῶν ἀγρίων Πασάδων νίκας, ὅτι δὲν ἐχάσατε τὴν προγονικὴν μεγαλοψυχίαν. Οἱ Θεσσαλοὶ καὶ Μακεδόνες ἐνθυμήθητε ὅτι οἱ παρόγονοί σας κατέρωσαν τὸν Δαρεῖον, ὅστις ἦτον ἀσυγκρίτως φοβερῶτερος βασιλεὺς ἀπὸ τὸν σημερινὸν ἄνδρην καὶ γυναικῶδη τύραννον τῆς Ἑλλάδος. Οἱ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες μὴ λησμονήσετε τὰ πρόπαια, ὅσα κατὰ τῶν βαρβάρων ἀνέστησαν οἱ προπατόρες σας· καὶ σεῖς ἐξαιρέτως οἱ Μαῖνώται συλλογίσθητε ὅτι εἶδε αἷμα Σπαρτιατῶν. Ὅλοι ὁμῶς, ὅσοι μὲ τὸ λαμπρὸν ὄνομα τῶν Γραικῶν δοξάζετε, βάλετε κατὰ εἰς τὸν νῦν σας ὅτι ἀφ' ὅσας ψυχίας δύναται νὰ πάθῃ ὁ ἄνθρωπος ἢ πλέον ἀπαρηγόρητος εἶναι ἡ δολοφονία· ὅτι ὁ δῆλος μὴτ' ἀρετὴν, μὴτε τιμὴν ἐδεμίαν δύναται νὰ ἀποκλήσῃ· ὅτι σιμὰ εἰς τὰλλα κατὰ ὅσα κατ' ἐκάστην πάσχει ἀπὸ τὸν τύραννον, ὑποφέρει ἀκόμην καὶ τὴν καταφρόνησιν ὅλων τῶν ἄλλων ἐθνῶν, τὴν φοβερὰν καταισχύνῃν τῆ νὰ λογίζεσθαι κτήνος ἄλογον, καὶ

ὄχι ἀνθρώπος. Φίλοι καὶ ἀδελφοί, μὴ φοβή-
σητε παύσασαι τὰς Τέρκας. Αὐτοὶ δὲν εἶναι
πλέον ὅ, τι ἦσαν πρὸ τριακοντίων χρόνων. Αὐτοὶ
ἐξείρην νὰ φονεύωσιν εἰς τὰς πόλεις, εἰς τὰς
ἀγοράς, ἀνθρώπους εἰρηνικὰς καὶ ἀόπλους· ἀλλ' εἰς
τὴν σφαιρὰν, κατὰ πρόσωπον τῶ ἐχθρῶ, γί-
νηται καὶ ἀπ' αὐτὰς τὰς γυναῖκας ἀνανδρότεροι,
καθὼς ἢ πεῖρα σᾶς ἐπληροφόρησε περὶ τῆς
καθὼς πολλάκις τὰς ἰδέει φεύγοντας ὡς λαγῶς
ἀπὸ προσώπων τῶν Γραικῶν.

Πολεμήσατε λοιπὸν, ὦ μεγαλόψυχα καὶ γεν-
ναῖα τέκνα τῶν Παλαιῶν Ἑλλήνων, ὅλοι ὁμῶ
ἐνωμένοι τὰς βαρβάρους τῆς Ἑλλάδος τυράννας.
Ὁ κόπος εἶναι μικρὸς παραβαλλόμενος μὲ τὴν
δόξαν, ἢ ὁποῖα θέλει σᾶς ἐξισώσει μὲ τὰς
Ἡρώας τῶ Μαραθῶνος, τῆς Σαλαμῖνος, τῶν
Πλαταιῶν, τῶν Θερμοπυλῶν, τὰς ἀκαταμάχη-
τους παρογόνους σας. Ἀλλὰ τί λέγω θέλει σᾶς
ἐξισώσει; Τῶν Τέρκων ὁ διωγμὸς ἀπὸ τὴν
Ἑλλάδα θέλει σᾶς κατὰσῆσει ἐνδοξοτέρους καὶ ἀπὸ
αὐτὰς τὰς Μιλτιάδας, τὰς Θεμισοκλέας, τὰς
Λεωνίδας· ἐπειδὴ εὐκολώτερον εἶναι νὰ ἐμπο-
δίση τις τὴν ἀρχὴν τὸν ἐχθρὸν νὰ εἰσέλθῃ εἰς
τὴν καθοικίαν τε, παρὰ τὸ νὰ τὸν διώξῃ ἀφ' ἑ
χρόνης πολλὰς ρίζωθῇ εἰς αὐτήν.

Πολεμήσατε, Φίλοι καὶ ἀδελφοί, τὰς ἀπαν-

θρώπους καὶ σκληρὰς Τέρκας· ὄχι ὁμῶς ὡς Τέρ-
κοι, ὄχι ὡς φονεῖς, ἀλλ' ὡς γενναῖοι τῆς ἐλευ-
θερίας σφαιρῶνται, ὡς ὑπερασπισαὶ τῆς ἱεράς ἡμῶν
θρησκείας καὶ τῆς πατρίδος. Χύσατε χωρὶς ἔλεον
τὸ αἷμα τῶν ἐχθρῶν, ὅσους εὐρεῖτε ἐξωπλισμένους
κατὰ τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἐτοίμους νὰ σᾶς σερήσωσι
τὴν ζωὴν. Ἀς ἀποθάνῃ ὅσους τυραννικῶς σφίγγει τῶν
Γραικῶν τὰς ἀλύσεις, καὶ τὰς ἐμποδίζει νὰ ῥήξωσι
νὰ δεσμάτων. Ἀλλὰ σφωλαγχίσθητε τὸν ἥσυχον
Τέρκων, ὅσους ζητεῖ τὴν σωτηρίαν τε μὲ τὴν φυ-
γὴν, ἢ εὐαρεσθεῖται νὰ μένη εἰς τὴν Ἑλλάδα,
ὑπολασόμενος εἰς νόμους δικαίους, καὶ γευόμενος
καὶ αὐτὸς τὰς καρπὰς τῆς ἐλευθερίας, καθὼς οἱ
Γραικοὶ, καθὼς καὶ αὐτοὶ τῆς Αἰγύπτου οἱ
Τέρκοι. Ἀς ἦναι ἢ ἐκδίκησις ἡμῶν φοβερά,
ἀλλὰς γένη μὲ δικαιοσύνην. Ἀς δείξωμεν εἰς τὸ
ἄγριον τῶν Μισσολμάνων γένος, ὅτι μόνη τῆς
ἐλευθερίας ἢ ἐπιθυμία, καὶ ὄχι ἢ δίψα τῶ φόνου
καὶ τῆς ἀρπαγῆς μᾶς ἐξώπλισε τὰς χεῖρας. Ἀς
καθώσιν οἱ ἀπάνθρωποι Τέρκοι ἀπὸ τὴν ἡμε-
τέραν Φιλανθρωπίαν, ὅτι διὰ νὰ παύσωμεν τὰς
καθημερινὰς ἀδικίας, τὴν καθημερινὴν ἐκχυσιν
τῶ Ἑλληνικῶ αἵματος, ἀναγκαζόμεθα πρὸς καιρὸν
νὰ χύσωμεν ὀλίγον τερκικὸν αἷμα.

Ναί, Φίλοι καὶ συμπατριῶται, ὀλίγον αἷμα
τερκικὸν θέλει ρεύσει, δίοσι ὀλίγοι Τέρκοι θέ-

λυσι τολμήσει νὰ ἀνίστασθῆν εἰς τῶν Γραικῶν τὴν
 εὐψυχίαν. Αὐτοὶ, ὄχι μόνον ἔχασαν τὴν παλαιὰν
 αὐτῶν ἀνδρείαν, ἀλλ' ἔχουσιν ἀκόμη νεαρὰ πρὸ
 ὀφθαλμῶν τὰ παραδείγματα τούτων Ἡγεμο-
 νῶν τῆς Εὐρώπης, τὰς ὁποίας ἡ εὐμετάβολος
 τύχη ἢ παντελῶς ἀνέτρεψεν, ἢ σφοδρῶς ἐκλόνησεν.
 Αὐτὸς ὁ κοινὸς τῶν Τέρκων λαὸς, βεβαρυμένοι
 ἀπὸ τὸν ἀνυπόφορον τῆς δευτέρας ζυγῶν, ὀλίγον
 θέλουσι φροντίσει διὰ τὸν κρημνισμόν τῆ τυράννου.
 Τέλος πάντων καὶ αὐτοὶ τῆς ἀναβολικῆς καὶ δυ-
 λικῆς Τερκίας οἱ σαράπαι, οἱ ὁποῖοι καὶ τῶρα
 ἄρχισαν νὰ καλῶνται τὰς προστάχας τῆ Σελ-
 τάνε, θέλουν ἐπιπαύσει τὴν πλῶσιν τε. Ὁλα
 ταῦτα συντρέχουσι μὲ τὴν εὐψυχίαν τῶν Γραικῶν
 εἰς τὸ νὰ καταπλήξωσι τὸν ἀνανδρὸν τύραννον τῆς
 Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ἀδίκως κατέχει ξένον θρόνον,
 περικυκλωμένος, ὡς ἄλλος Σαρδανάπαλος, ἀπὸ
 γυναίκας καὶ εὐνέχας, ὁ ὁποῖος ἐξισθηνμένος
 καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἀπὸ τῶν ἠδονῶν
 τὴν κατάχρησιν, δὲν τολμᾷ μήτε τὴν θύραν τῆ
 παλατίε νὰ ἐξέλθῃ, διὰ νὰ δείξῃ καὶ εἰ-
 κόνα στρατηγῆ κατὰ τῶν ἐχθρῶν τε. Ὁ καιρὸς,
 φίλοι καὶ συμπάτριώται, τῆς καταστροφῆς τῆ
 τυράννου εἶναι τόσον ἀρμόδιος, ὥστε θέλει πλη-
 ρωθῆ εἰς ἡμᾶς τὸ προφητικὸν λόγιον, εἰς διὰ-
 ξεται χιλίεσ.

Ἐπικαλεσάμενοι λοιπὸν τὴν ἐξ ἕρανῃ βοή-
 θειαν, καὶ ἀσπασάμενοι εἰς τὸν ἄλλον μὲ τὰ
 δάκρυα τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς χαρᾶς, οἱ νέοι μὲ
 τὰ ὄπλα, οἱ γέροντες μὲ τὰς εὐχὰς καὶ τὰς πα-
 ραινέσεις, οἱ ἱερεῖς μὲ τὰς εὐλογίας καὶ τὰς πρὸς
 θεὸν δεήσεις, ὅλοι ὁμῆ ἐνωμένοι, γενναῖοι τῆ
 ἑλληνικῆ ὀνόματος κληρονόμοι, πολεμήσατε γεν-
 ναίως περὶ πίστεως, περὶ πατρίδος, περὶ γυναι-
 κῶν, περὶ τέκνων, περὶ πάσης τῆς παρῆσι καὶ
 τῆς ἐπιερχομένης γενεᾶς τῶν Γραικῶν, τὸν τρις-
 βάρβαρον, τὸν ἀσπαραγχνὸν τύραννον τῆς Ἑλ-
 λάδος, ἀν θέλετε νὰ φανῆτε ἄξιοι τῶν παλαιῶν
 Ἑλλήνων ἀπόγονοι, ἀν θέλετε νὰ ἀφήσετε, ὡς
 ἐκεῖνοι, τὸ ὄνομά σας ἀείμνηστον εἰς τὰς αἰῶνας
 τῶν αἰῶνων. Γένοιτο !

Ἀτρόμητος
 ὁ ἐκ Μαραθῶνος.

720:

Γαργίου Νεφέ.
"Βιβλιογραφία" έρμια
άνατολικών και
έπειτα "Ανατολικών
Κορσίων" - Άθηναι. 1934
Εκ. 15.

και 8: εκ. 23 η μία
καταγραφή...

Γ. Βελγ. Τομ. I. εκ. 17.

Αιολογία Κορσίων. Περίοδος 1933. εκ. 21
1. Κωνσταντίνου.

Διαφορές η Κορσίων ημια και έρμια
και αντίστοιχα Κορσίων. Τυφίνα. 1903

